

— Neljännellä kanneperusteella kantaja väittää, että komissio on perusteettomasti kiistänyt, että on olemassa ylivoimainen yleinen etu saada tutustua pyydettyihin asiakirjoihin. Kantajan mielestä komission olisi pitänyt erityisesti etujen vertailun puitteissa ottaa huomioon, että myös yksityisoikeuden alaan kuuluvan kartellilainsäädännön täytäntöönpano on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yleinen etu.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 25.9.2012 — VHV v. komissio

(Asia T-420/12)

(2012/C 373/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: VHV (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Birnstiel, H. Heinrich ja J.-O. Schrotz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen 17.7.2012 tehdyn Euroopan komission päätöksen, jolla evätään asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (¹) mukainen kantajan hakemus saada tutustua tiettyihin kartellimenettelyä (COMP/39.125 — Carglass) koskeviin asiakirjoihin

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: hakemuksessa mainittuja yksittäisiä asiakirjoja ei ole tutkittu.

Kantaja väittää ensimmäisellä kanneperusteellaan, ettei päätös perustu jokaisen yksittäisen asiakirjan konkreettiseen ja yksilölliseen tutkimiseen. Kantajan mielestä riidanalainen päätös perustuu siihen oikeudellisesti virheelliseen oletukseen, että nyt esillä olevassa asiassa on sovellettava poikkeusta.

2) Toinen kanneperuste: perusteluvollisuuden laiminlyönti

Kantaja väittää tästä, että komissio on perustellut kantajan hakemuksen epäämistä kokonaisuudessaan päätöksessään vain yleisesti ja näin ollen riittämättömästi. Kantajan mielestä kyseessä on perusteluvollisuuden laiminlyönti ja siten olennaisten menettelymääräysten rikkominen.

3) Kolmas kanneperuste: Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen luetelmakohdan oikeudellisesti virheellinen tulkinta ja soveltaminen

Kolmannella kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on tulkinnut ja soveltanut oikeudellisesti virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta. Kantajan mielestä komissio sivuuttaa sääntö-poikkeus -suhteen, ja sen lähtökohtana on aivan liian laaja ”tutkintatointien suojan” ja ”taloudellisten etujen” käsite.

4) Neljäs kanneperuste: yksityisoikeudellisten kartellisäännösten soveltamisen ättäminen ottamatta huomioon asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna yleisenä etuna

Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on perusteettomasti kiistänyt pyydettyjen asiakirjojen luovuttamiseen liittyvän ylivoimaisen yleisen edun. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt erityisesti intressivertailussa ottaa huomioon, että myös yksityisoikeudellisten kartellisäännösten soveltaminen on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yleinen etu.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 25.9.2012 — Württembergische Gemeinde-Versicherung v. komissio

(Asia T-421/12)

(2012/C 373/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Württembergische Gemeinde-Versicherung a.G. (Stuttgart, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Birnstiel, H. Heinrich ja J.-O. Schrotz)

Vastaaja: Euroopan komissio